

הרבי מליובאוויטש ז"ע התפנה לשיחה רוויות גילויים מרתקים, מי שנשלח על ידי הרבי ז"ע לעירנו אשדוד, לפני קרוב לשלושים שנה, ואט אט חולל מהפכה שקטה, בלי רעש ובלי תיעוד, בלי פרסום ובלי כבוד. קבלו את הרב שניאור גודמן שליח שעושה שליחותו כבר משנת תשמ"א, ותיכף בתחילת השיחה הוא מבהיר לנו נחרצות: "ההצלחות אינן נזקפות אלי, הכל נזקף לרבי. רק על הכישלונות אני לוקח אחריות".

באשדוד פועלים יחד איתו הרה"ג ר' מרדכי לאופר ברובע י"א, הרב שלום מישלובין ברובע י"ג, הרב יוסף פרידמן ברובע הקריה, והרב יצחק בניסטי בבית חב"ד לדוברי צרפתית. בשבוע הקרוב, מבשר לנו הרב גודמן עתיד להתווסף כוח חדש בעיר, שליח נוסף שיגיע מקרית מלאכי וישתקע ברובע ט"ז. השלוחים בצוותא עושים כאן מלאכת קודש ומפיצים בעיר, בעיקר באזורים שאנחנו לא כל כך מכירים, יהדות, חסידות, תורת ה' ומצוותיו.

וידעו כי שמך ה'

"את תפקידי ב'שליחות' שלי באשדוד התחלתי בשנת תשמ"א, משחזר הרב גודמן עשרים ותשע שנים אחורנית. "לא הכרתי את ארה"ק. עבורי העיר אשדוד, העיר אשקלון, והעיר חיפה היו שווים. לשלושתם לא התוודעתי, לא מקרוב וגם לא מרחוק. ההחלטה להגיע לאשדוד נבעה אך ורק מהיכרות עם ידיד טוב שהתגורר כאן".

ביקשנו לשמוע מפי איש שיחנו איך זה עובד, מי קובע את ההחלטה על תפקידו של שליח וייעודו. "בשנים עברו היינו נכנסים לרבי והצענו את עצמנו לקחת את תפקיד השליחות. אמרתי לרבי שבחרתי באשדוד, ובירכני בברכות קדשו להצלחת דרכי", מסביר הרב גודמן במבטאו האמריקאי האופייני שלו.

תפקיד השליחות, אליבא דגודמן, הוא להתייגע להפצת אור היהדות בכל מקום. לא חשוב אם אתה ביפן או בכני ברק, בכל מקום בעולם עליך להשליך את עצמך ולייצג את ליובאוויטש בכבוד ובגאון, לזכות יהודים במצוות בכל מקום נידח בהם מתגלגלות נשמות יהודיות תועות המחפשות במחשכים מעט אור לנפש השוקקת. לפעמים הם חושבים למצוא את בארצות טומאות העמים, אך עלינו לזכותם בקיום מצוות, בהנחת תפילין, במאכלי כשרות, מילה, שחיטה, הדלקת נרות שבת, הכל למען פרסום שמו יתברך בכל מקום. עלינו גם לדעת להקשיב לכל יהודי ולהיות איתו בכל עת.

השליחות במסגרת בתי חב"ד אינה עבודה פשוטה כלל ועיקר. במשך השנה כולה, הרחוק-הרחק מאור הפנסים, עמלים השלוחים בהפצת האור, 24 שעות ביממה, 365 יום בשנה, ללא הפסקה. השליחות היא כל מהותם והיא ממלאת את כל ישותם. שליחות מגדירה את זהותם ומעצבת את חינוך ילדיהם ובניית ביתם. הקושי הרב הכרוך בעבודת השליחות, אינו מרפה מעם השליחים, אלא מדרבן אותם להמשיך בשליחות חייהם ביתר עוז.

אמנם כאן בארץ, טוען הרב גודמן, אין את הקשיים הקיימים ברחבי התפוצות. כאן יש מוסדות חינוך מסודרים וכל מערכות הכשרות, הכל מסודר כאן, כך שבמשפחה אפשר להסתדר, אך הקשיים הם אחרים לגמרי. העוינות הרובצת במוחם של רבים מעיבה בהחלט על השלוחים בעבודתם ומקשה עליהם פי כמה וכמה.

הקרבה ומסירות

אף הרב גודמן עצמו עסק בצעירות בפעילות ברחבי ארה"ב: בתי חב"ד, היום כמו פעם, אינם ממוקמים בהכרח במקומות אטרקטיביים עבור השליח ומשפחתו. אני זוכר בצעירותי היינו יוצאים למבצע למשך שלושה שבועות בבין הזמנים בין תשעה באב ל"ח אלול. היינו יוצאים גם אל המקומות הנמוכים ביותר על מנת להבליח בהם מעט אור של יהדות.

במקרים רבים מדובר בהקרבה כבדה מאוד, תוך סיכון פיזי רב, ותשלום מחיר יקר בגין שהות במדינות בהן מהפכת אורח החיים עדיין לא חדרה לשם, והחיים במקום קשים מאוד לאדם שהתרגל לחיים שפויים.

התפקיד שלנו היה לאסוף את אותם יהודים תועים אל החיק החם, ולהוביל אותם בדרכי נועם בדרך ישראל סבא. במהלך הפעילויות הללו שמעו הם לראשונה מעט אודות שמירת מצוות וכנראה שדווקא שם, דווקא כשברחוב הסמוך נמצאים בתי אלילים, וכוחות הטומאה מרחפים מבעד לחלונות, דווקא שם, במקומות אלו מצליח אור היהדות לבקוע את הקליפה הגסה ולהגיע אל הלב היהודי הטהור, הפועם בציפייה לחוש את אור השם. "אנחנו, בשליחותו של הרבי, זוכים לקדש שם שמים בעולם כולו, ובזכותו של אותו צדיק פועמת נשמת היהדות במדינות נידחות רבות", אומר בסיפוק השליח האשדודי.

"פעילותה המסועפת של חב"ד בארץ וברחבי העולם, מפילה חומות של קיטוב וניכור פנימי בעם ומדגישה את המאחד והמשותף לכולם. בזכות פעילות זו המוני העם קרובים יותר אל החיים היהודיים המקוריים ואל המאור שבתורת ישראל", מתפאר הרב גודמן בזכותו של רבו.

לאדמו"ר מליובאוויטש ז"ע היו דרישות כבדות-משקל מבניו-שלוחיו. הוא ז"ע יזם מבצע חינוך, עליו הכריז במטרה להביא עוד ועוד ילדים לחינוך תורני טהור. "הקשיים שלנו בשעתו בתור שליחים של הרבי בארה"ב הם בלתי ניתנים לתיאור", מדפדף

הרב גודמן בזיכרונותיו, "הרבי דרש מאיתנו לצאת עם מבצע חינוך. לרשום ילדים למוסדות חינוך דתיים. זאת יש לזכור כי באמריקה הלימוד לילדים אינו כרוך בתשלום, הכל חינם. לעומת זאת במוסדות שלנו ישנן עלויות להורים ולבית הספר. אולם הרבי דרש מאיתנו לצרף עוד ועוד ילדים להביאם למוסדות ולהחדיר בהם יהדות. הדרכים לא היו קלות. קח לדוגמה ילד בכתה ד' שלא יודע צורת א'-ב'. בתחילה יש לשדל את ההורים

מוזכירו של הרבי, הרב בנימין קליין יחד עם הרב גודמן

להעביר את הילד למוסד דתי בכלל, אחר כך עוד לשלם עבורו תשלום חודשי, וכשכבר הכל מוכן, נדרשנו לשכנע את מנהל בית הספר להכניס את הילד למוסד שלו. ממש לא קל להתחיל אותיות א'-ב' עם ילד בכתה ד'".

לרבי, חינוך הילדים בער יותר מכל. בדידי הווה עובדה, נזכר הרב גודמן, הייתי פעם בשבת אצל הרבי, ובסעודת השבת התבטא הרבי: טאמער מ'וואלט גענומען די נושא פון חינוך וי ס'דארף צו זיין, וואלט נישט געבליבן קיין אידישע קינד און ניו-יארק, וואס האט נישט קיין חינוך כשר, און נאך מעה, חינוך על טהרת הקודש". ("אם היו לוקחים לידיים את נושא החינוך כראוי, לא היה נשאר ילד יהודי אחד בכל ניו יורק שלא מקבל חינוך כשר, ויותר מזה חינוך על טהרת הקודש").

הרבי ציוה

והסיפור הבא ימחיש לנו כי בעצם כל כוחו של מארחנו, החל

עוד בדור הקודם: "אבי (הרב יהושע) ז"ל, כבר בשנת ת"ש שימש כ'שליח' באחת העיירות בארה"ב. לאחר שהגיע לעיר מרוחקת ומנוכרת, פגש בתושב מקומי וסיפר לו: "שליחו של הרבי מליובאוויטש אני". "כן שמעתי על ליובאוויטש" הפגין הגוי ידע כשהוא מוסיף לשאול על מעשיו כאן. "מחר אני עומד אי"ה להקים כאן בית הספר". האיש פתח עליו זוג עיניים תמהות: "כאן? בית הספר? למי?" אולם אביו של הרב גודמן לא נרתע והנהגו בראשו בבטחה: "אכן כאן יקום בית הספר". התושבים ניסו להניאו בנימוקים שונים ובהחלט מובנים. אך ר' יהושע כשליחו של הרבי ידע בצורה שאינה משתמעת לשתי פנים: הרבי אמה, עלי לפעול. מסיים הרב גודמן את סיפורו של אביו "מה אתה חושב? למחרת קם בית הספר וניצב על עומדו. עד היום בחלוף שבעים שנה, הוא נותר באותו מקום חי ותוסס. הרבי ציוה השליחות התבצעה".

על פעילותו בשנותיו הצעירות הוא מספר: טרם יצאנו לדרכנו נדרשנו להבחן. הרבי לא נתן לצאת לדרך לעמי-הארץ. עברנו מבחן על נגלה, על חסידות. הרבי שאל אותנו על מה אנחנו עומדים לדבר, אלו דברי תורה. וכשהגענו ליעדנו עמלנו רבות על מנת להגיע לקהל יהודי ולקרוב אותם ליהדות. לפעמים הגענו רק לפתוח אפיק ללבם של אנשים. טפטוף קטן גם השפיע הרבה. כל אחד שליח

כאן נזכר הרב גודמן באפיזודה מעניינת: "אחרי שחזרנו מהפעילות היינו נכנסים לרבי. הרבי דרש מאיתנו להגיש דו"ח מפורט על כל מה שראינו בעינינו. הרבי לא ויתר לנו. כל שיחה רשמנו בפרטי פרטים. כל מי שפגשנו וכל מה שראינו לטוב וגם למוטב ביקש הרבי לדעת. לפעמים נסענו רק לעזור לשליח מקומי, התמקדנו באזור מסויים והפצנו מעיינות של יהדות, אך הרבי ביקש פירוט".

על מערך השלוחים מופקד כיום הגוף אותו הקים הרבי הרי"צ מליובאוויטש ז"ע - 'המרכז לענייני חינוך'. בראש 'המרכז' עומד מוזכירו הנאמן של הרבי, הרב יהודה קרינסקי, יו"ר 'המרכז לענייני חינוך', ומי שאחראי על מערך השלוחים ועל שיבוצם בפועל, הוא הרב משה קוטלרסקי, סגן יו"ר 'המרכז לענייני חינוך'. "היום, מביע הרב גודמן בסיפוק, הכל השתנה. הציבור הולך וגדל בלעה"ה, ורבים הם המתנדפים להצטרף למפעל השלוחים. כל אחד רוצה להיות שליח. האחראים עושים את תפקידם נאמנה

"הרבי רחש חיבה יתירה למוסדות באשדוד"

מקרין מוטמע אצל כל צוות בית הספר.

בחגים הוא מבקר עם הצוות שלו בבתי הספר בעיר. מראה לילדים מה זה שופר, בחנוכה הוא מאיר בכל כיכר בעיר עם חנוכיה, ביחד גם אופים מצות ובהג עצמו הוא עורך כמה סדרי פסח לנזקקים ולעולים חדשים, סדר אחד כזה הוא נוהג לערוך באופן אישי, במתנ"ס ברובע ג'.

"אצלינו בתלמוד תורה רואים המון סייעתא דשמיא. לא קל להכניס לתלמוד תורה ילד שחסר בו רקע דתי. מבחינתנו, כל ילד שמתקרב הוא הצלחה אדירה, שוב, לא שלנו, של הרבי. יש לנו היום בתלמוד תורה קרוב ל-400 ילדים כ"י, שאני דואג להם מדי יום באופן אישי להגעתם למקום". מציין הרב גודמן בשביעות רצון, אך מוסיף "התפילה בפינו היא אחת שלא ניכשל לעולם ועד".

במספר מוקדים בעיר מארגן הרב גודמן עם יתר חבריו את כל סוגי הפעילות. מתקיימים בהם שיעורי תורה שונים. כך למשל ברובע י"א, בבית כנסת ברכת עמליה ישנם שיעורי גמרא יומי, על ידי הרה"ג ר' מרדכי לאופר, בבית כנסת חב"ד הקריה שיעור חסידות יומי על ידי הרב יוסף פרידמן, וכך עוד סדרה ארוכה של שיעורים הנמסרים בכל המוקדים מדי יום.

"חב"ד רואה בכל יהודי 'חוליה' בשרשרת אחת שלמה, שרשרת של 'עם ישראל', אשר לצורך הרכבתה נחוצה שמירת הזהות היהודית ודביקות איתנה בערכיה הנצחיים של האומה" מסכם הרב גודמן את הפעילות ברחבי העיר.

אין ספור פעמים זכו המוסדות לניסים ונפלאות הודות לברכותיו הקדושות של הרבי. "הרבי רחש חיבה יתירה למוסדות באשדוד" מספר הרב גודמן. "תמידי, אבל תמיד, כאשר שגרתי שאלה אל הרבי, הגיעה התשובה במהירות. תוך שעה היתה התשובה אצלי ביד, דבר לא מקובל בכלל". בימי האור אף זכו בגלוי ליחס אישי ומיוחד. כדוגמה ניתן לציין קבלת תשובה מפליאה בתוכנה בזמן שעל המוסדות ריחפה סכנת סגירה. היה זה בליל תשעה באב תשנ"א - זמן בלתי שגרתי למענות - לאחר תפילת מעריב וקריאת איכה. דווקא אז השיב הרבי לשאלה ששלח הרב גודמן.

בתחילה שכנו המוסדות בקראוואנים במקום אחר, אף הם באותו רובע, ורק לאחר שורה של ההתחלות הקשות, עומד היום הקומפלקס במתחם הענק. "מאמצים רבים פעלנו עד לתפעול המקום כראוי והיום הקומפלקס כולל גם מספר גני ילדים המלאים עד אפס מקום, וגם מעון פעוטות".

יש כאן גם ארגון שנועד לסייע למשפחות נצרכות. תחת השם "אש"ל אשדוד - מפעלי רווחה" יזם הרב דוגמן והקים את בית התבשיל שמשנע מאות מנות מזון חמות למעוטי יכולת, בחגים מאות משפחות נוספות יזכו לחבילות מזון עמוסות בכל הדרוש להן לחג.

הילדים של הרבי

מאז הקים הרב גודמן את בית הספר הוא מקפיד לעמוד יום יום בשעריו ולקבל את הילדים בחיכוך האופייני, לשמוע את בקשותיהם ובעיקר לומר להם מילה טובה. היחס הזה שהוא